

DARINA ALSTER (*1979) je intermedialní umělkyní, performerkou a techno-čarodějkou. Ve své tvorbě se věnuje novým formám performance s inscenovanými prvky, kostýmy a site specific situacemi scénografie. Témata představují se pohybují od osobních mysticko-tělesných aspektů současného světa, často vtěšňovaných či tabuizovaných. Globálně sdílených prožitků časovosti a silných emocí až k velmi angažovaným komentářům. Práce s napětím mezi zdánlivou racionální současných technologií a racionální mými archaickými, jako jsou například astrologie, tarot, mýty a pohádky a jiné druhy náboženských i světských archeotypů. Od roku 2019 společně s Kateřinou Olivovou zastává místo vedoucí Ateliéru nových umění v Praze.

Tvorba RADKY BODZEWICZ (*1991) se pohybuje na pomezí figurace a abstrakce — v prostoru, který sama označuje jako figurální abstrakci. Její malby a abstrakce využívají hranice tělesnosti, symbolu a vnitřního prožitku. Vznikají jako autonomní světy, které divák vyzývá k introspekci a kládou otázky týkající se vnímání, času a reality. Pro Bodzewicz je malba rituálem a prostředkem transformace. Jejímu prostřednictvím zpracovává nasbírané zkušenosti i hlubší vrstvy vědomí. Vyznámí její obrazy se rozvíjejí v čase a jsou často ovlivněny dlouhodobým zájmem o vědeckou a filosofickou literaturu, která jí umožňuje nahližet každodenní realitu v nových souvislostech. Obraz chápe jako mentální mapu, jako nosič archeotypů a symbolů.

JANA SCHLOSSEROVÁ (*1989) se pohybuje napříč klasickými médii, která svedou k kombinuje a využívá v závislosti na roční době i aktuální náladě. Její tvorba se rozvíjí ve dvou paralelních rovinnách — v reálném světě dětí a dospělých a ve ztvárnění mykologických proměn dětské hravky v bizarní artefakty, které nás obklopují a převyšují. Vystudovala sochařství na FaVU v Brně a absolvovala zahraníční stáže v Italské Carrare a na SVA v New Yorku. Žije a tvoří v Dačicích.

DOMINIK STYK (*1996) je umělec slovenského původu, který vystudoval ateliér Time-Based Media na Vysoké škole výtvarných umění v Hamburku Během studia absolvoval mezinárodní rezidenční pobyt na Akademii výtvarných umění v Norimberku v malířském ateliéru a na Akademii výtvarných umění ve Vídni v sochařském ateliéru. Dříve studoval scénografii na Katedře alternativního divadla DAMU v Praze, což se odrazilo v jeho umělecké praxi. Zejména v časovém používání textů a scénografickém přístupu k instalacím prostorům. Materiálnost tkaniny odkazuje na lidské tělo zejména proto, že některé objekty jsou nositelné a v performancích jsou používány přiležitostně.

DARINA ALSTER (born 1979) is an intermedia artist, performance artist and techno-artist. In her work she focuses on new forms of performance art with staged elements, costumes and site-specific situational scenography. The themes of her performances range from personal mystical-physical experiences of temporality and powerful emotions to highly engaged commentaries on globally shared aspects of the contemporary world, which are often suppressed or taboo. She works with tension between the seeming rationality of modern technologies and the irrationality of archaic media such as astrology, tarot, myths and fairytales, as well as other religious or secular archetypes. Since 2019, together with Kateřina Olivová, she has held the post of head of the New Media 2 studio at the Academy of Fine Arts in Prague.

The work of RADKA BODZEWICZ (born 1991) is situated on the boundary between abstraction and abstraction — in a space that the artist herself refers to as figurality. Her paintings explore the boundaries of physicality, symbolism and inner experience. They are created as autonomous worlds that challenge the viewer to engage in introspection and raise questions relating to perception, time and reality. For Bodzewicz painting is a ritual and vehicle of transformation, through which she processes her accumulated experiences and deeper layers of consciousness. The meanings of her paintings develop over time, and are frequently influenced by her long-standing interest in scientific and philosophical literature, which enable her to view everyday reality within new contexts. She conceives the image as a mental map, a bearer of archetypes and symbols.

JANA SCHLOSSEROVÁ (born 1989) in her work encompasses a broad range of classical media, which she freely combines and utilizes depending on the season and her current mood. Her work develops on two parallel levels — in reflecting upon the world of children and adults, and in depiction of mythological bonds. In the first case she transforms children's toys into bizarre artefacts, in the second she penetrates into the invisible, multilayered processes that surround and transcend us. She studied sculpture at the Faculty of Fine Arts in Brno, and has also undertaken sabbaticals abroad in Carrara in Italy and at the School of Visual Arts in New York. She lives and works in Dačice.

DOMINIK STYK (born 1996) is a Slovak-born artist who graduated from the University of Fine Arts in Hamburg, where he studied in the Time-Based Media studio. During his studies he completed international residencies at the Academy of Fine Arts in Nuremberg in a painting studio and at the Academy of Fine Arts in Vienna in a sculpture studio. Previously he studied scenography at the Department of Alternative and Puppet Theatre at the Faculty of Theatre in Prague, which is reflected in his artistic practice, particularly through his frequent use of textiles and his scenographic approach to installation spaces. The materiality of fabric refers to the human body, especially since some objects are wearable and occasionally used in his performances.

14/11 — 31/12/2025

GALERIE 35M2
 ČTVRTEK—SOBOTA 11—19 HODIN
 VÍTA NEJEDLÉHO 23
 PRAHA 3

DARINA ALSTER, RADKA BODZEWICZ,
 JANA SCHLOSSEROVÁ, DOMINIK STYK

Kdo se bojí, smí do lesa

*If You're Afraid of Wolves,
You May Go to the Woods*

WWW.35M2.CZ
 WWW.CAFEPAVLAC.CZ
 WWW.ARTMAP.CZ

35M2

35M2 KURÁTOR TOMÁŠ SAMEK

Výstava *Kdo se bojí, smí do lesa* je inspirovaná psychoanalytickou teorií Carla Gustava Junga, podle níž si v sobě každý člověk nese potlačované, nevědomé a často „temné“ stránky osobnosti — svůj Stín. Zvědomění Stínu je pak dle Junga prvním, nejnáročnějším a nejdůležitějším krokem k tomu, abychom s ním dokázali vědomě nakládat a integrovat ho do své osobnosti tak, aby nás neovládal o to silněji nevědomě. Každý z nás si s sebou nese svou vlastní temnotu, s níž je třeba se setkat — vydat se do lesa a obejmout to, čeho se bojíme.

Reflexe Stínů je klíčová nejen pro osobní život, ale i z politického hlediska. Jung upozorňuje, že naše potlačené Stíny často projektujeme do druhých, a tím si můžeme ospravedlňovat různé formy násilí vůči nim. Právě touto optikou Jung ve své době analyzoval například nacisty, kteří si svou vlastní brutalitu promítali do menšin, aby ji mohli „vymýtit“. Podobné mechanismy projekce lze pozorovat i dnes — v rostoucí transfobii, krajně pravicovém extremismu nebo dehumanizaci celých skupin obyvatelstva a národností. Výstava tedy obecně otevírá prostor pro nezbytnou introspekci — pro setkání se Stíny, které si neseme jako jednotlivci, jako společnost a které dědíme, a pro hledání cesty, jak s nimi žít vědoměji.

Výstava je rozdělena na dvě části. První, zaměřená na průchod lesem, představuje kontakt s naším okolím i se strachem z toho, co se v něm — jako v prostoru projekce Stínů — může skrývat. V této části vystavují Jana Schlosserová a Dominik Styk. Schlosserová zde zkoumá dědictví, vztahy a péči, které formují naše osobní i sdílené Stíny. Její díla tvoří paralelu mezi jejím osobním příběhem a příběhem jabloně rostoucí na její zahradě, poznamenané necitlivým zacházením, jež se stává metaforou generačních zranění i obnovy. Strom se v tomto kontextu stává zakořeněným i se i transformujícím se zároveň, kdy bolest a destrukce mohou být zárodkem růstu. Stín destruktivnosti (starého) se tak může stát příčinou vzniku (nového).

Dominik Styk potom ve svých dílech zkoumá vztah mezi jednotlivcem a společností, mezi kultivací těla a formováním identity. Stejně jako člověk šlechtí rostliny či zvířata, kultivuje také sám sebe — podle představ druhých i vlastních projekcí a očekávání. Potřeba kontrolovat a vystavovat na odív život, nikoli takový, jaký je, ale jaký má být viděn, se zde promítá do těla, které se stává subjektem, objektem i maskou v jednom. Jedinec se tak skrže modifikací či maskováním zároveň skrývá i odhaluje — maska může zakrývat tvář, ale také zpřítomňovat různé podoby člověka. Styk čerpá inspiraci z historické postavy ozdobného poustevníka, muže, který byl roku 1795 zaměstnán jako živá dekorace v soukromé zahradě.

Druhá místnost po průchodu lesem vybízí k introspekci. Díla Radky Bodzewicz a Dariny Alster se obrací více do nitra. Radka Bodzewicz ve svých sochách modelovaných ve virtuální realitě a tištěných na 3D tiskárně zkoumá vztah mezi personou a Stínem — dvěma neoddělitelnými rovinami lidské psychy, které společně vytvářejí celistvost bytí. Její intuitivní proces modelování, připomínající práci s hlinou, propojuje archaické a digitální, hmotné i duchovní. Modře zbarvené modely, evokující totemy či chrliče, v sobě spojují posvátné a profánní, krásu i neřest. Bodzewicz tak zachycuje prapodstatu symbolů, které v nás probouzejí kolektivní paměť a dávné mýty, a ukazuje, že to, co je temné nebo skryté, může být zároveň klíčem k pochopení vlastní celistvosti.

Umělkyně Darina Alster potom ve své projekci s názvem *Timelessness* rozvíjí motiv Stínu jako prostoru, kde se vrstvy osobní i kolektivní paměti setkávají s neznámým, nepřítomným či nevědomým. Z pozůstalosti po své matce, kunsthistoričce zaměřené na baroko, vytvořila sérii rorschachovských obrazů, které fungují jako zrcadlo — projekční plocha nevědomí. Fragmenty minulosti se zde rozpadají a znovu skládají, podobně jako naše vlastní identita, kterou formují i ty části kolektivního nevědomí, které byly v našich životech nepřítomné, potlačené či neznámé. Projekce se tak stává setkáním s děděními i osobními Stíny — s tím, co bylo kdysi vytěsňeno, a proto nadále ovlivňuje naše vnímání času, paměti a sebe sama.

The exhibition *If You're Afraid of Wolves, You May Go to the Woods* is inspired by the psychoanalytical theory of Carl Gustav Jung, specifically that every person harbours within themselves a suppressed, unconscious and often “dark” side of their personality — their Shadow. In Jung’s view, becoming aware of the Shadow is the first, most difficult and at the same time most important step we can take in order to consciously manage and integrate it into our personality, thereby preventing it from controlling us all the more strongly on an unconscious level. Each one of us has our own darkness within us, which we need to confront — to go out into the forest and embrace what we fear.

Reflecting upon our Shadows is of crucial importance not only for our personal lives, but also on the level of politics. Jung points out that we often project our suppressed Shadows onto others in order to justify all kinds of violence against them. For example, it is precisely through this prism that Jung in his time analysed the Nazis, who projected their own brutality onto minorities as a means of “eradicating” it. Similar mechanisms can be seen at work also today — in the rising trends of transphobia, right-wing extremism or the dehumanisation of entire sections of the population and ethnic groups. The exhibition therefore overall opens up a space for an essential introspection — for confronting the Shadows we carry within ourselves as individuals, as a society, and which we inherit, as well as for seeking a way to live with them more consciously.

The exhibition is divided into two parts. The first, focusing on navigating a path through the forest, presents contact with our surroundings and with the fear of what might lurk within them — as in the space of projection of Shadows. This part of the exhibition features the work of Jana Schlosserová and Dominik Styk. Here Schlosserová investigates the legacies, relationships and upbringing that shape our own personal and shared Shadows. Her works present a parallel between her own personal story and that of an apple tree growing in her garden that bears the scars of callous treatment, which becomes a metaphor for generational wounding and healing. Within this context, the tree becomes a force that is simultaneously in a process of both taking root and transformation, in which pain and destruction can be the seeds of growth. The Shadow of destructiveness (of the old) may therefore become the force that gives birth (to the new).

Dominik Styk in his works then explores the relationship between the individual and society, between the cultivation of the body and the shaping of identity. Just as humans cultivate plants or animals, they also cultivate themselves — according to the ideas of others and their own projections and expectations. The need to control one’s life and to put it on display, not as it actually is but rather as it is supposed to be seen, is projected here onto the body, which becomes a subject, object and mask all in one. Through modification and masking, as individuals we thus both conceal and reveal ourselves — the mask might hide the face, but at the same time it presents to the public various aspects of the person. Styk draws inspiration from the historical figure of the ornamental hermit, a man who was employed in 1795 as a living decoration in a private garden.

After our journey through the forest, the second room urges us to engage in introspection. The works of Radka Bodzewicz and Darina Alster are more consciously inward looking. In her sculptures modelled in virtual reality and printed on a 3D printer, Radka Bodzewicz explores the relationship between the persona and the Shadow — two inseparable levels of the human psyche which together constitute the wholeness of being. Her intuitive process of modelling, reminiscent of working with clay, brings together the archaic and digital, the material and spiritual. Her blue coloured models, evoking totems or gargoyles, combine the sacred and the profane, beauty and depravity. Bodzewicz thereby captures the essence of the symbols that awaken within us our collective memory and ancient myths, and illustrates that the dark and hidden may at the same time provide the key to understanding our own wholeness.

In her project entitled *Timelessness*, the artist Darina Alster develops the motif of the Shadow as a space in which layers of personal and collective memory encounter the unknown, absent or unconscious. From the inheritance of her mother, an art historian specialising in baroque, Alster has created a series of Rorschach images which function as a mirror — a projection screen for the unconscious. Fragments of the past disintegrate and are reassembled, just like our own identity, which is formed also by those parts of the collective unconscious that have been absent, suppressed or unknown in our lives. The projection thus becomes an encounter with inherited and personal Shadows — with what was previously displaced, and which therefore continues to influence our perception of time, memory and ourselves.